

* Z českých vlastí *

Česká práce v Anglii. — Česká výstava v Londýně tvoří nejkrásnější část rakouské výstavy, pokud se týče krás krajiny a uměleckých. Cizina všimá sobě hlavně českého oddělení a oplývá chválou uznáním českého vkusu, českého umění a českého rázu. — Výstava rakouská otevřena jest již od 5. května a hlavní zásluhu o velkou míru pozornosti, všeobecně jí věnované, má vedle skutečné ceny její též hr. Luetzow, ve vzešené společnosti anglické nadmíru oblíbený a nasrke český cítili šlechtie.

Vlakem rozdrčen. — Z Brna se oznamuje: Dne 18. května po 6. hodině večerní šel Michal Odehnal, dělník na dráze, po ukončení práce po trati mezi Blanskem a Adamovem do stanice adamovské. Na cestě vyhybal se nákladnímu vlaku, z kterého přičinily odskočil do druhých kolejí. Sotva však popošel několik kroků, přispul pojednou z opácné strany osobní vlak číslo 208, jenž Odehnala zachytil a k nepoznání rozdrásal. Když vlak odejel, byly jednotlivé kousky těla posbírány a v plachtě odneseny do umřelí komory na hřbitově adamovském. Trestní vyšetřování je zavedeno.

Historie věčně stejná. — V Libni u Prahy odehrálo se dne 21. května krvavé drama milenců. 19letý pomocník zámečnický Bohuslav Nickel z Aloisova čekal na svoji milenkou, 18letou tovární dělnici Barboru Volkovou z Hloučtína, která ubírala se do továrny na dýmky "na Kotlasec." — Když, niče zlého netušíc, přišla k místu, kde Nickel čekal, musila vyslechnouti jeho žebrání o lásku a když jí žádal o večerní dostaveníčko, odmítla jej poznovu. Na to byl Nickel připraven. Rozzuřen, vytáhl revolver, z něhož po Volkové vypálil několik ran. — Jedna z kul zasáhla děvče do levé lopatky a pronikla až k srdci, takže ihned mrtvo šakácelo se k zemi. Střelnými ranami upozornění byli ihned lidé v okolí, že stalo se na blízku něco hrozného. Když pak na spatřili, jak Nickel z místa vraždy prchá, jali se mu nadbíhati, aby jej dopadli. Když pak již viděl, že útěk se mu nezdaří, pozastavil se na chvíli a vypálil ránu proti sobě. Mínil se střeliti patrně k srdci, avšak neměl již nevrou ruku a jak tisknul spoušť, šel revolveru nahulo se a vrah zasažen byl ranou do břicha. K zraněnému přivolání byli lékaři, kteří jej po obvodu dali dopravit do všeobecné nemocnice.

Ta láska. V úterý dne 22. května nastal veliký sběh lidí v Hálkové třídě na Královských Vinohradech. Za prechajícím vojínem od myslivců hnál se nadporučík. Když vojina dostihl, obrátil se tento k nadporučíkovi a pravil: "Odpusťte, pane obraljtant, mám vás velmi rád, ale na živu býti nemohu." A s těmi slovy vrazil si do krku nůžky. Voják odveden byl důstojníkem a strážníkem na komisařství, odkudž bylo telefonováno pro vojenskou hliďku. Za nedlouho přišel desátník se dvěma muži a odvedli zraněného vojína do garnisonní nemocnice. O příčině tohoto výjevu sděleno bylo pak následující: Voják, který byl v civilním zaměstnání číšníkem, je důstojníkem službou u nadporučíka Schmidta v domě č. 12 v Hálkové ulici na Královských Vinohradech, kde jest znám pode jménem "Jan". V civilu učil si známost s dívkou, s níž má nyní tříletou deernušku. Matka vojína

va, bydlící v Mikoveově ulici na Král. Vinohradech, poměru tomu nepřála a těchto dnů milenkou svého syna i s deernuškou vyhnala z domu. Okolnost ta byla příčinou zoufalého skutku vojína. — Anna Šindelářova 18-letá služka v Holešovicích u Prahy, skočila 23. května k 6. hod. večer s půdy třípatrového domu z nešťastné lásky a pádem utrpěla těžká vnitřní poranění. Byla vozem ochranné stanice dovezena do všeobecné nemocnice.

Smrt ve vyťahovadle. — K smutnému výjevu došlo dne 23. května na Poříčí v Praze. Služka Anežka Mikšíková, 26letá, zaměstnaná u generálního sekretáře Dělnické úrazové pojišťovny p. Thoře ve třetím poschodí téhož domu, dala se vytáhnouti hydraulickým vyťahovadlem v domě zařízeným do třetího patra. Mezi druhým a třetím patrem nahnula se z klece hlavou ven a volala na svou družku Amalii Šiblíkovou, sloužící ve druhém patře u pana Riechta: "Amálko, já ti něco povím!" V tomž okamžiku dostala se hlavou pod paženi dveří, které jdou od vyťahovadla do jednotlivých pater, jež jí zlomilo vaz, takže byla okamžitě mrtva. Na místo přišel policejní rada p. Židlický a policejní lékař p. dr. Feigl, kteří zjistili sběh okolnosti a dal mrtvolu dopravit do českého patologického ústavu. Vyťahovadlo je v domě tom zařízeno již 12 let a dosud k ni žádná nehodě nedošlo, a jest patrné, že služka smrt zavinila vlastní neopatrností.

Potomci českých emigrantů. — Dne 20. května meškala v Náchodě v Čechách vzácná návštěva. — Přes 50 potomků českých emigrantů z Pruského Slezska zavítalo do rodné země, aby spatřili tu zemi, z níž rodičové byli vyhnáni. Předkové jejich vystěhovali se asi před 160 lety z východních Čech do Pruska následkem útlisků náboženských, aby mohli zde svobodně vyznávat víru českobratrskou. Od krále pruského Bedřicha byli laskavě přijati a ve čtyři díly rozděleni asice do Rixfordu u Berlína, na Petrův Hrad, kdež založili obec Čermín a Tábor, do Polního Wartenberka a do Stělinu. Tito poslední obdrželi k užívání spustlý dvůr královský a pole za malý poplatek. Založili osady: Husinec, Dolní, Horní a Střední Poděbrady, Malta a Penš. Bylo jich celkem 150. Každá rodina vystavěla si svůj příbytek a živila se polním hospodářstvím. Pruský král daroval jim též kostel v Stělině, bývalý katolický, P. Marie, kde vykonávají své bohoslužby. Postupem času vzrostlo obyvatelstvo obcí zmíněných na 4,000 a všichni zůstali věrní církvi českobratrské. Duchovního platí pruská vláda, osm kazatelů vydržují si sami. Od svého příchodu až do dnešního dne je duchovní jejich správce národnosti české. Nynějším duchovním správcem je farář Chlumský, rodilý ze Stroužného, české vesnice na hranicích českoládkských. Školy mají dvě: v Husinci a Prostředních Poděbradech. Do nedávna učilo se ve školách výhradně česky, nyní jazyk český vyučovací ustupuje němčině. Kázání ve Stělině koná se střídavě dvakrát česky a jednou německy. Dětky vyučují se česky paati a čisti doma u rodičů na základě bible králíčkové. Paati se učí švabachem. Později učí se čisti ve zpěvníku a českobratrském zákoníku. Zpěvníky (církvní i svátkové) jsou vy-

hradně české. Obecní zastupitelstva zmíněných obcí mají jazyk jednací český. Potomci českých emigrantů jsou lidé prostí, pilní a pokročilí. Živí se nejvíce polním hospodářstvím a vyráběním zinných tkanin na podšívky na ručních stavech.

Čech v službách černohorského prince. — Zajímavý život prožil mladý náš krajan Jan Roesner. — Narodil se roku 1882 v Choenu. Vyučil se čišničtí a odebral se do Vídně a do Německa, kde neobdržel žádné zaměstnání, jelikož se hlásil jako upřímný Čech ku své národnosti. Proto odebral se do Londýna. Na cestě zakusil dosti trampot, avšak to nehorší čekalo jej v Londýně, kam přijel pouze se 16 haléři vkapse. Nezatřatil však naděje a oběhl hotely hledaje sobě zaměstnání. Pořád však nebyl řeči anglické znalý, odkázán byl pouze sám na sebe. Přespával v tak zvaných vozec. Až konečně seznámil se s nějakým Polákem, který poznav v něm duši dobrou, ujal se ho a zaopatřil mu místo v hotelu, kde Roesner zastával službu nejnižšího druhu. Potom brzy naučil se an-

gličtině a odejel do Paříže. Konečně po mnohém cestování po světových městech byl upozorněn na našeho Roesnera černohorský korunní princ Mirko, který po náležitém informování učinil jej svým osobním komorníkem. Jako takový provází náš krajan prince po všech cestách.

Z bídy. — V noci dne 27. května prodával po pražských hostincích cukrovinky 28letý Ant. Semecký z domu č. 1064 na Starém městě. Ježto neměl na to povolení, byl v Křemencově ulici o půl 1. hod. zadržen a na strážnici v Salmovské ulici dopraven. Tam bylo mu cukroví odebráno, načež propuštěn. Semecký pokusil se pak v Salmovské ulici na klíče domu č. 10 oběsiti se. Kolemjdoucí to zpozorovali a odvázali ho. Přivolaná stráž dopravila Semeckého do všeobecné nemocnice a když se zdráhal tam zůstat, zpět na strážnici. Řemen, na němž se prve oběsiti chtěl, mu odebrán. Na dotaz, proč si zoufal, řekl, že za cukroví, které mu odňato, jest dlužen. Nemaje čím by se živil, volil raději smrt. Druhý den byl dopraven do bezpečnostního oddělení na polic. ředitelství.

ZDARMA. LÉK PRO MUŽE ZDARMA.

Tento prostředek léčí slabost mužů slabost následkem syfilis a kapavky. Následující zvláštní nabídku činí tímto čtenářům tohoto vydání Mezinárodní léčebný ústav v Detroit, Michigan. Tato společnost zaručuje se zaslání každému zdarma tento svůj pronulý lék pro muže, jehož tělo oslabeno bylo nervovou slabostí, ochablostí, máloemocností, nočním vypouštěním, nedostatkem síly, noční ztrátou, strátou mužnosti i životní síly. Tento záračný lék pošle se Vám bez veškerých výloh, dobře zabalen, bez jakékoliv poznámky zevně, a úplným návodem jak a kdy ho užíti. Tisíce mužů již dnes oslabeno na některé části svého těla jakožto následky venerické nemoci. Tyto případy mohou však býti vyléčeny, neboť lék pro muže jest prostředek, který jistě, rychle a úplně vyléčí. Tímto máte příležitost, poslati si pro tento lék úplně bezplatně a ve Vašem vlastním případě přesvědčíte se o jeho moci a síle ve Vašem vlastním těle. Léčení tohoto můžete použiti doma ve Vašem vlastním pokoji. Vše co máte učiniti jest doposlati přímo (Mezinárodní léčebný ústav) Interstate Remedy Co., 1035 Luck Building, Detroit, Michigan, a tento lék pro muže bude Vám zaslán obratem pošty dobře zabalen bez jakékoliv výloh. Tento prostředek jest úplně zdarma a zaručuje úplné vyléčení Vaší nemoci. Dopíšte pouze Interstate Remedy Co., 1035 Luck Building, Detroit, Mich. 85

PRAVDA VŽDY SVÍTĚZÍ!

A proto chceme oznámit všem čtenářům těchto novin, že v

Dr. E. C. Collins-e

LÉČEBNÍM ÚSTAVU

jest každého měsíce o stá Čechoslovanů více uzdraveno, než v kterém koliv jiném ústavě v Americe.

Tento ústav jest nejstarší a nejznámější mezi všemi léčebními ústavu. V něm zavedeny jsou ty nejnovější spůsoby léčení a užívá se tu všech nových vynálezů lékařské vědy. Professor tohoto ústavu, který po dlouhá léta vedl správu, posud a zdárně uzdravuje každý rok tisíce česko-slovanských pacientů. Dnes v každé česko-slovanské rodině jsou léky tohoto ústavu známy, poněvadž tyto odhánějí nemoce a dodávají nešťastníkům nového zdraví, nové síly, nové blaženosti.

Považujeme za svou povinnost, abychom veškerým nemocným ukázali přímou cestu ku zdraví.

Slyšte hlasů těch, kteří, těšíce se svému uzdravení, hlásají do světa svou srdečnou vděčnost.

P. J. Krna vyléčený ze zastaralé choroby vnitřního ústrojí.

Alois Sláma.

Kristina Pavlech.

PANĚ ALOISIE SLÁMA Z CLARKSON, NEB., píše následovně:

Volečtý pane Professoro: — Oznamuji Vám, že léky správné dle Vaší dobré rady po osm dní užívám, a musím upřímně doznat, ctný pane professoro, že léky Vaše činí přímo zázraky. Když jsem Vám psala první dopis, cítila jsem v prsu a hrudi hroznou bolest a kašel mne trápil velice, kdežto teď těch několik dní, co užívám Vaše léky, kašel již jen velmi málo a to tak lehoučce, že při tom necítím žádných bolestí. Jest mi nyní tak dobře, že mohu ležet a bez únavy vykonávat své práce a cítím se nevýslovně šťastnou. Žití je nyní vše dle liby na vše, ale za to mi velmi chutná jíst a též dobitě spát. Sousoedky mi praví, že již nevydám tak churavě, ale jako nezdávající žena. Blahopřejím Vám věčně Vaše ALOISIE SLÁMA, Clarkson, Nebr.

Volečtý pane Professoro:

S velikou vděčností oznamuji Vám, že vyproteboval jsem Vaše léky a ku nemalé své radosti všechny mé bolesti z vnitřku ustoupily — takže se nyní cítím jako bych nikdy nebyl nemocným. Zkoušel jsem několikráté jiná lékařs, ale ti mi nepomohli; proč radím všem krajanům, aby se v pádu potřeby obrátili na Vás neboť Vy jste ten pravý spomáhající trpících. S pozdravem setou, JÁN KRNA, Box 8, Connersville, Ohio.

PANĚ KRISTINA PAVLECHOVÁ ze St. Louis, Mo. píše následovně:

Vysoce ctný pane Professoro: — Nebylo by slušno Vás vyšetřit nad všechny doktory, neboť ten nad námi jest lékař ten nejmoudřejší (p. Báb) ale to sním říci, že (tuto dobu) jste nejmoudřejší znalec nemoci lidského těla, poněvadž možno Vám uzdravit i tenkrát, když pacienti ani nevidí — jen když Vám popíše svou nemoc a má důvěru ve Vaše léčení. Byla jsem po 6 let nemocná, chodila jsem k těm nejlepšíům doktorům, i také jsem byla operována, zejména na ledviny a jiné ženské nemoci, ale žádný doktor mi nepomohl leda od peněz, a nemoc zůstávala stejná. Prošetřelost naučila m, abych se obrátila na Dr. E. C. COLLINSE M. E. a tak jsem se ve velmi krátkém čase uzdravila, a dnes se cítím jako bych se byla znovu na svět narodila.

Ctný krajané a krajaneky! Nikdy se nedejte jnému lédit, než tomuto p. Professorovi, chcete-li nabýti úplného zdraví. Posílám též svou podobiznu a zvláštní Vaše oddání, KRISTINA PAVLECH, 1814 So. 13th St. St. Louis, Mo.

* Na sta podobných poděkování lze prozkoumati v úřadovně tohoto ústavu. Tak mnozí byli uzdraveni: proč by tedy i Vám nemohlo býti spomoženo? A proto tedy pravíme: trpíte-li na reumatismus, žaludkové nemoci, kašel, plicní choroby, srdečnou vadu, prsní nemoci, píchání v boku, bolesti v žaludku; chorobou jater a ledvin, nervosou, bolením hlavy, nepravidelným měsíčk. čist., a jinými ženakými nemocemi, anebo mužskými "VŮDCE KU ZDRAVÍ". Professor ústavu COLLINS MEDICAL INSTITUTE uzdravil již na tisíce takových nemocí, na jakou snad právě Vy trpíte, a proto uzdraví i Vás. Zda-li nezůstáváte v New Yorku popíste co nejlepší můžete svou chorobu ve své mateřské řeči, a budete tak spolehlivě léčeni, jako kdyby jste přišli osobně do ústavu. Pište ještě dnes na

DR. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE, 140 West 34th Street, New York, N. Y.

Pozn. Pište pro lékařskou knihu Professora Collins-e, která se Vám zašle zdarma, připojte-li pár poštovních známek na dopravu. Kniha počítá 160 stran. Léky se posílají do všech částí Spoj. Států, do Canady a Mexica. Dopisy pište česky.